



Cartell de l'Esquerra Valenciana de 1936. Este partit, al igual que tots el valencianistes d'esqueres es va presentar a les eleccions de 1936 junt al "Frente Popular" formant una gran coalició per tal de guanyar el comicis a la **CEDA**, Coalicio de Dretes Regionals. L'estrela roja de la senyera indica l'ideologia marxista de l'Esquerra Valenciana, pot ser el partit mes radical entre els valencianistes, que mai oblidava el blau.

Cartell original de Melencheras. Impres per la "Junta Delegada de Defensa de Madrid", es troba en el "Centre d'Estudis d'Història Contemporània" de Barcelona. Apareixen les banderes de les nacionalitats d'Espanya que havien obtes l'Estatut d'Autonomia o estaven en proces, i atres banderes. Poden vore la bandera republicana, la de la C.N.T., la d'Euskadi, la comunista, la catalana, l'asturiana, la andalusa, la madrilenya i, com no, la valenciana. Tambe en Madrid sabien quina era la nostra bandera.



Cartell de 1937 fet per les Joventuts Socialistes Unificades de Valencia (Comunistes). Es una crida a la defensa de Valencia front al fascisme. Es pot apreciar com una esvastica i el "jou i fleches" es trenquen front a la muralla que simbolisa l'autonomia valenciana defensora del regim republicà, llegalment constituït. Com es pot apreciar la Senyera, símbol de llibertat, oneja en lo mes alt de la muralla.

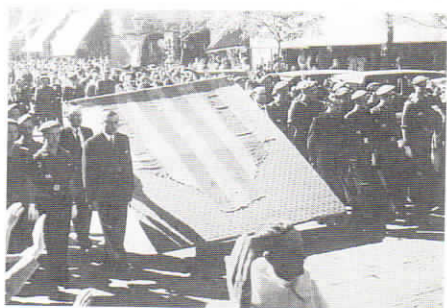


Cartell de la República impres per la U.G.T. i la C.N.T., en el qual apareixen la bandera comunista, la republicana, la de la C.N.T. i, com no, la Senyera. Fent una crida a tots els valencians a acudir a la base de **Castello de la Plana** per a lluitar en el front de Terol. (Guardat en el **Ministerio de Educacion i Cultura. A.H.N., Sección Guerra Civil de Salamanca. Cartel N° 952**).

Perduda la Guerra Civil per l'exèrcit republicà, la **Senyera Valenciana** que havia lluitat per la defensa d'una **Republica Democrática**, va ser portada a Madrid, i exhibida com a **trofeu de guerra** en el "**desfile de la victoria**" presidit pel **General Franco**, com podem veure en la foto, junt a altres **banderes considerades derrotades i separatistes**. És curiós observar, la persecució que va sofrir l'emblema valencià en els primers anys de la dictadura. Al respecte, citar una anècdota de 1940; en la nit d'aquell 16 de Març una cridada telefònica, localisa al Secretari de la naixent Junta Central Fallera. Era el Governador Civil de la província don Francisco Javier Planas de Tovar: "Oiga, ¿es el Secretari de la J.C.F.? - A sus órdenes Excelencia; - Mire Vd., mañana a las siete de la mañana, no ha de quedar ni una sola bandera separatista en los balcones i guirnaldas de toda Valencia. Por cada bandera no retirada tiene un día de cárcel la J.C.F. ... Yo mismo haré la comprobación". Aço contat pel propi President de la J.C.F. Emili Camps i Gallego.



En els primers anys del franquisme, tot el ceremonial dels "**9 d'Octubre**" fon trastocat, i el **peno** de les quatre barres portat per **falangistes**, era tret al carrer i saludat braç en alt, com a **emblema protegit pel franquisme**, per considerar-la símbol de l'unitat d'Espanya. La Real Senyera Valenciana, estava seqüestrada per les tropes del General Franco, com a bandera separatista de la regió valenciana. (Foto diari Levante).





Passat el regim dictatorial del General Franco, l'Estat Espanyol tornà a la Democràcia. El poble valencià ixque al carrer per a recuperar la seua identitat. En aquell periodo conflictiu, un poble que havia perdut durant molts anys la seua memòria històrica, es trobà en series dificultats per a recuperar l'autogovern. Alguns aprofitaren els moment difícils per a enfrontar als valencians entre ells, pero despres d'una lluita intensa i gracies a l'esforç de gent de totes les tendències polítiques i culturals, antics sindicalistes, milicians, republicans, socialistes i comunistes històrics i la majoria dels polítics d'eixos moments, la memòria nacional valenciana escomençà a eixir, de nou, a la llum. Manifestacions massives en favor de l'autonomia i els símbols tradicionals dels valencians dissortegueren pels carrers de la Ciutat de València. En la foto podem vore algunes d'estes manifestacions, en gent de diferents punts del territori valencià i de diferents opcions polítiques valencianes.



Multitudinària fon la gran manifestació del 13 de Maig de 1979, en la que el poble valencià ix al carrer per a defensar que la Senyera Valenciana fora reconeguda com a emblema de tots els valencians, en la nova etapa d'autonomia.

Finalment, el 14 de Juliol de 1982 es publica en el Diari Oficial de la Generalitat el text de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. En l'article 5, punt 1, es pot llegir: "La tradicional Senyera de la Comunitat Valenciana està composta per quatre barres roges sobre fons groc, coronada sobre franja blava junt a l'asta".

Es per tant, l'historica Senyera del Regne de València, aquella que nos representà durant l'època d'esplendor de la nostra Nació. La que continuava sent-ho hui.



Després de fer un recorregut històric sobre la Senyera fins als nostres dies, com a bandera representativa dels valencians, es vol mostrar unes proves documentals de com la mateixa ha seguit, i es, apreciada tant pel poble pla valencià, de tota la nostra geografia i durant tota l'història recent, com per l'intel·lectualitat valenciana.

Començarem pel cartell que es va realitzar per a la Coronació Pontificia de la Mare de Deu dels Desamparats, com a patrona de tot el territori valencià, en 1923. Demanat aço per les Diputacions i principals Ajuntaments de les tres províncies.

En 1929 la societat valencianista Lo Rat Penat celebra els seus representatius Jocs Florals; event literari en el que s'exalta, per mig de poesies, a la Regina d'eixe any, Estos certaments del Jocs Florals reunixen a una gran part dels poetes i escriptors de la Nació Valenciana, i que encapçalen sempre el facsimil de la Senyera que posseix l'entitat.

Tot el moviment valencianista de recuperació de les nostres senyes d'identitat, se feu baix el moviment denominat "la Renaixença Valenciana". En l'imatge s'aprecia una Senyera que ha fet de suport per a gravar en ella les "Primeres Jornades de Renaixença de 1933"

Blasco Ibañez, el més destacat personatge de la societat valenciana d'este segle; polític republicà i afamat escriptor, que retratà a la societat de finals del segle passat i principis d'este, era un fervoros valencianista, que sempre dugué la Senyera, de la que tenia una valiosa còpia, feta al mateix temps que la de Lo Rat Penat, alla a on ana. En la foto s'observa el tumul funeràri en el seu honor, i la Senyera que tenia en l'exili de Menton.





Durant el franquisme, alguns valencians continuaren la llavor cultural i política del valencianisme. En l'imatge s'aprecia una de les reunions d'estos prohoms, concretament el **31 d'Octubre de 1949**. Damunt la taula es veu la Senyera valenciana rodejant la qual podem trobar d'esquerra a dreta: De peu: Francesc Navarro, Rafael Villar, Joan Fuster, Jaume Bru, Emili Beüt, Xavier Casp, Miquel Adlert i Lluís Margarit. Assentats: **Josep Sanç, Maximilia Thous, Miquel Dolç i Francesc Bort**. Destaquem la presència en dita reunió, entorn a la Senyera, dels intel·lectuals Joan Fuster, Xavier Casp i Miquel Adlert.

Ací es veu a un dels intel·lectuals valencians, més destacats en defensa de l'unitat de les llengües valenciana i catalana, **M. San-chis Guarnier**, en el seu despatx. També ell tenia junt a la taula i penjant de la paret l'historica Senyera dels valencians com a representativa del "país valencià".

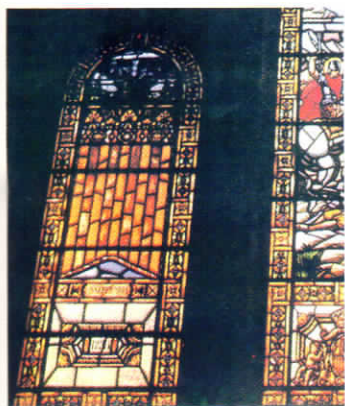
HERALDO DE ALCOY

23 April 1908



Encara que la Senyera no havia segut oficial des de que perguérem els Furs i la nostra independència en 1707, el poble valencià la va conservar en festes i celebracions tradicionals, des de banderes d'associacions musicals, a Moros i Cristians, Falles, Fires, etc.

En este cas es mostra la portada del "**Heraldo de Alcoy**" de 1908, a on es pot vore clarament la Senyera Valenciana. Infinites son, també, les mostres de la Senyera en unes altres festes com les Falles o la Fira de Juliol.



Vidriera de l'Iglesia de Sant Jordi en Alcoy. Se distingeix perfectament, flanquejant l'imatge de Sant Jordi "Matamoros", l'escut de la Vila i la Senyera Valenciana, que representa fidelment tots els elements de la mateixa, inclos lo rat penat.

Festes d'Alcoy. Reproduccions de llibrets de festes de diferents anys, a on es veu la Senyera onejant com estandart dels cristians. Esta escena, curiosament, hui no es pot vore en les festes d'Alcoy, donat que en l'actualitat sols es troben penons quadrats, oblidant imatges com estes.



Reproduccio del cartell de les festes de Sant Blai de l'any 1935 en Bocairent. Es pot vore a Jaume I portant la Senyera Valenciana.



Vila-real: Monument a **Jaume I**, fundador de la Vila, en la que s'aprecia la Senyera darrere del monarca.



Inclus des de fora de les nostres rieres tenien clar baix quina bandera representar als valencians.

En este cas la revista catalana, editada en l'abadia de Montserrat, "Serra d'or", dedica l'eixemplar de Juny de 1968 als valencians. Aixina es veuen personages com Raimon, Joan Fuster, la Dama d'Elig, Blasco Ibañez, Sant Vicent Ferrer, etc. Tots ells damunt de una Senyera coronada.



Cas curios de memòria històrica és el de la població de **Capdet** (Caudete), que encara que deixà de pertànyer al Regne de València en 1707, conserva la Senyera com a símbol propi. En les imatges es veuen diferents aspectes de les festes de Moros i Cristians, on la **Comparsa del Centenar de la Ploma** enarbola la Senyera Valenciana, replicada d'una original que es conserva en el poble, de l'any 1700 i que també es pot veure en la foto en blanc i negre.



Quan ningú s'atribuïa en exclusiva les antigues glories de la Corona d'Aragó se pintà este mural en les escales del **Palau de la Generalitat catalana**, a on es veu un cavaller portant la Senyera del Regne de València. També es veu al costat la bandera original de Catalunya, hui reduïda només al municipi de Barcelona.



Senyera i bandera Republicana baix l'imatge de Blasco Ibañez



Escut d'Unió General de Treballadors en temps de la República



Cartel de laes festes del carrer S. Vicente. Temps de la República



Hui, valencians com **E. Guallart** duen la Senyera per tot lo mon, des de l'Everest fins al Polo Nort. Al vore la Senyera en esta fotografia, **no cap dubte de que el qui la porta, es un valencià**. Nomes pot ser un valencià.

Cada poble, al llarc de l'història, ha tingut en sa bandera un símbol d'orgull. Els valencians podem honrar la sanc derramada dels nostres antepassats junt a la Senyera, fent-la **símbol de les nostres reivindicacions i la nostra Nacionalitat**.

*“...Groc d’espiga
roig de sanc
devallant del blau del cel...”*

Himne a la Senyera

(Carles Salvador)

ESTA EXPOSICIO DE LA REAL SENYERA, RETROSPECTIVA HISTORICA, HA SEGUT ELABORADA
I LES PROPIETAT DE E.V.P. ESTUDIANTS VALENCIANISTES DE LA POLITECNICA,
L'ESGUERDA DE GANDIA I A.C.V. VERNISSA DE ROTOVA.
DES D'ESTES ASSOCIACIONS VOLEM AGRAIR LA COLABORACIO I LES AJUDES REBUDES
DES DE DIVERSES INSTITUCIONS, ENTITAS, COLECTIUS I PERSONES,
QUE HAN FET POSSIBLE ESTA EXPOSICIO:

PRESIDENCIA DE LES CORTS VALENCIANES
DIPUTACIO DE VALENCIA
UNIVERSITAT POLITECNICA DE VALENCIA
ESCOLA D'ARQUITECTURA TECNICA DE VALENCIA
RAFEL MEDINA
VICENT FRANCO
VICENT ROS
XAVIER CASTELLÁ
PACO ALONSO
MANOLO GIMENO
VORO TARAZONA
AJUNTAMENT I POBLE DE CAUDETE
I MOLTS ATRES...

LA CORRESPONDENCIA DE VALENCIA

DIARIO REPUBLICANO DE LA NOCHE

Año LIX - Num. 13.103

Oficinas y talleres: Cirilo Amorós, 26

Martes 11 de agosto de 1936

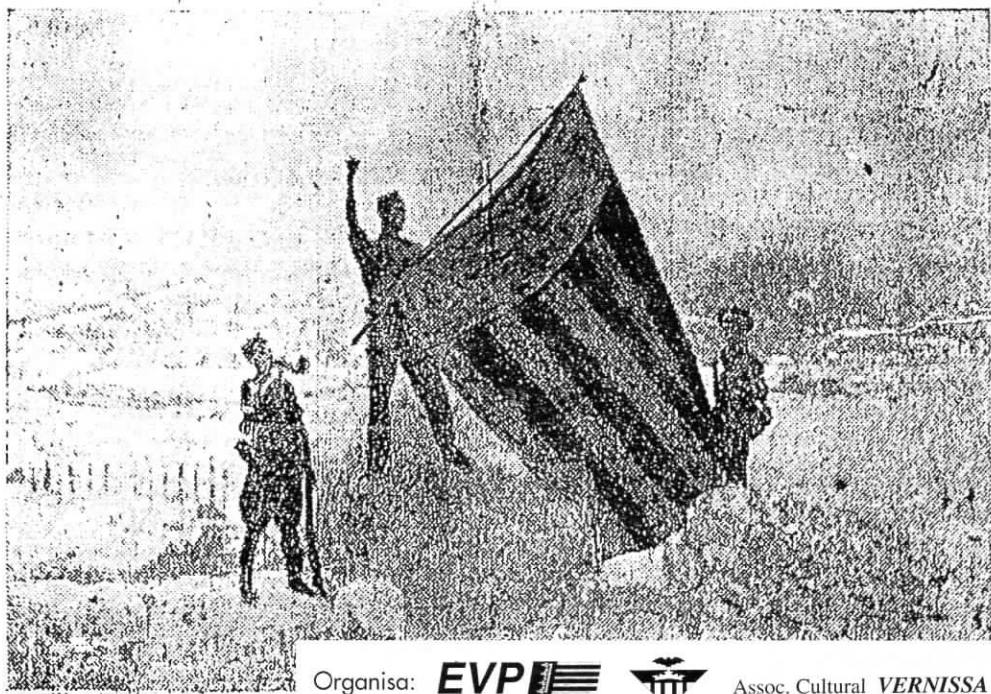
Número sueldo: 15 céntimos

Tel. 10.813 - Apartado 147

La liberación de nuestros hermanos de Baleares

En la conquista de Ibiza no murió ni un solo leal; ni el mismo emisario, al que se le dió por muerto.--Tan sólo hubo un herido, afortunadamente, leve.--Unas interesantes declaraciones del capitán aviador don Luis Rivas

LA SENYERA, SIGNO DE LIBERTAD



He aquí el momento en que se
deja sobre el castillo de la cluc
la bandera valenciana ha sido

Organiza:

EVPI
ESTUDIANTS VALENCIANISTES DE
LA POLITÈCNICA



Assoc. Cultural **VERNISSA**

Colaboren:

